

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Milana Lipovského a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci vyžiadanej osoby **M. I. A.**, občana Rumunskej republiky, v konaní o návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne na vzatie vyžiadanej osoby do vydávacej väzby, prerokoval na neverejnom zasadnutí dňa 7. novembra 2012 v Bratislave sťažnosť vyžiadanej osoby M. I. A. proti uzneseniu Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 24. októbra 2012, sp. zn. 2Ntc 3/2012, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť vyžiadanej osoby M. I. A. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne na základe návrhu prokurátorky Krajskej prokuratúry v Trenčíne zo dňa 17. októbra 2012, sp. zn. 2KPt 49/2012, uznesením zo dňa 24. októbra 2012, sp. zn. 2Ntc 3/2012, rozhodol tak, že podľa § 16 ods. 1 zák. č. 154/2010 Z.z. o európskom zatýkacom rozkaze (ďalej len zákon o EZR) sa vyžiadaná osoba M. I. A., t. č. vo výkone predbežnej väzby v Ústave na výkon väzby v Ilave, **berie do vydávacej väzby.**

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podala vyžiadaná osoba M. I. A. sťažnosť, v ktorej uviedol, že sa na území Slovenskej republiky zdržuje legálne, má riadne prihlásený pobyt na cudzineckej polícii a pre krátkosť času a veľkú pracovnú záťaženosť nestihol na polícii nahlásiť svoj prechodný pobyt, ktorý sa nachádza v tom istom meste (P.), kde má nahlásený aj trvalý pobyt. Uviedol, že na Slovensku je riadne zamestnaný. O svojom odsúdení sa dozvedel len nedávno, pričom mal snahu riešiť túto situáciu. Má v úmysle stretnúť sa s poškodeným a finančne ho odškodniť. Domnieva sa preto, že jeho držanie

vo väzbe nie je dôvodné a nie je daný žiaden relevantný dôvod, prečo by nemohlo prebiehať konanie o jeho vydaní do Rumunska za podmienok, že by sa nachádzal na slobode a zdržiaval by sa v mieste svojho nahláseného pobytu. Uviedol tiež, že v prípade prepustenia z väzby bude viesť riadny život a bude orgánom činným v trestnom konaní a súdu k dispozícii.

Na základe podanej sťažnosti Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému bola sťažnosť podaná a konanie predchádzajúce tomuto výroku. Zistil, že rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne je zákonné a sťažnosť vyžiadanej osoby M. I. A. nie je dôvodná.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že na M. I. A. bol sudcom súdu v Petrosani v Rumunsku číslo 214 dňa 6. apríla 2012 vydaný európsky zatýkací rozkaz, ktorého predmetom je jeho vydanie na územie Rumunskej republiky na výkon trestu odňatia slobody v trvaní štyroch rokov, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu v Petrosani číslo rozhodnutia 174 zo dňa 19. marca 2012 pre trestný čin lúpeže podľa § 211 Trestného zákona Rumunskej republiky pre skutok tam uvedený.

M. I. A. bol zadržaný príslušníkmi Policajného zboru Slovenskej republiky dňa 17. septembra 2012 o 8.00 hod. v obci Cígeľ. Následne prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne podala dňa 18. septembra 2012 na Krajskom súde v Trenčíne návrh na vzatie M. I. A. do predbežnej väzby, na podklade ktorého predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne uznesením zo dňa 20. septembra 2012, sp. zn. 2Ntc 3/2012, rozhodol o tom, že sa M. I. A. berie do predbežnej väzby s tým, že väzba mu začala plynúť momentom obmedzenia jeho osobnej slobody, t. j. 17. septembra 2012 o 8.00 hod. a bude sa vykonávať v Ústave na výkon väzby v Ilave.

Na základe doručeného originálu predmetného európskeho zatýkacieho rozkazu súdu v Petrosani, Rumunská republika, č. 15/2012 spolu s prekladom Krajskej prokuratúry v Trenčíne v zákonom stanovenej lehote (§ 15 ods. 4 zákona o EZR), podala prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne dňa 17. októbra 2012, sp. zn. 2KPt 49/2012, v zmysle § 15 ods. 6 zákona o EZR návrh Krajskému súdu v Trenčíne na vzatie do vydávacej väzby M. I. A., na podklade ktorého predseda senátu Krajského súdu v Trenčíne uznesením zo dňa 24. októbra 2012, sp. zn. 2Ntc 3/2012, v zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR rozhodol o tom, že sa M. I. A. berie do vydávacej väzby.

V zmysle § 16 ods. 1 zákona o EZR ak je to potrebné na zabezpečenie prítomnosti vyžiadanej osoby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze na území Slovenskej republiky alebo na zabránenie, aby nedošlo k zmareniu účelu tohto konania, vezme ju sudca krajského súdu do vydávacej väzby. Urobí tak na návrh prokurátora vykonávajúceho predbežné vyšetrovanie. Na rozhodnutie o vydávacej väzbe je príslušný krajský súd, ktorý rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby podľa § 15 zákona o EZR, ak sa o predbežnej väzbe nerozhodovalo, je príslušný na rozhodnutie o vydávacej väzbe krajský súd, v obvode ktorého vyžiadaná osoba býva, alebo sa zdržuje. Najvyšší súd konštatuje, že o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby rozhodol vecne aj miestne príslušný súd.

Najvyšší súd ďalej zistil, že boli splnené aj zákonné podmienky predpokladané v ustanovení § 15 ods. 4 a ods. 6 zákona o EZR a taktiež zistil, že krajský súd rozhodol o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby v rámci zákonom predpokladanej 40 dňovej lehoty trvania predbežnej väzby (§ 15 ods. 5 zákona o EZR), pričom nezistil ani porušenie ustanovení o povinnej obhajobe v rámci konania o európskom zatýkacom rozkaze (§ 14 ods. 1 zákona o EZR). Rovnako bolo zachované aj právo vyžiadanej osoby na tlmočníka v konaní o európskom zatýkacom rozkaze v zmysle § 14 ods. 2 zákona o EZR.

Najvyšší súd nezistil žiadne pochybenie v súvislosti s rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne o vzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby. Najvyšší súd považoval za potrebné uviesť v súvislosti s námietkami M. I. A., ktoré uviedol vo svojej sťažnosti proti rozhodnutiu prvostupňového súdu, že tieto sú z hľadiska posudzovania dôvodov vydávacej väzby irelevantné. Inštitút vydávacej väzby v konaní o európskom zatýkacom rozkaze (§ 16 zákona o EZR) má iný charakter než väzba v rozsahu jej úpravy v štvrtej hlave prvej časti Trestného poriadku. Ako to vyplýva z ustanovenia § 15 ods. 2 tretia veta zákona o EZR súd pri rozhodovaní o predbežnej väzbe v konaní o európskom zatýkacom rozkaze nie je viazaný dôvodmi väzby uvedenými v ustanovení § 71 Tr. por. V ustanovení § 16 ods. 1 zákona o EZR nie je síce *expressis verbis* uvedené, že v prípade vydávacej väzby nie je súd viazaný dôvodmi väzby podľa § 71 Tr. por., avšak z povahy veci vyplýva, že i pri rozhodovaní o vzatí, resp. nevzatí vyžiadanej osoby do vydávacej väzby súd týmito dôvodmi nie je viazaný. Preto súd rozhodujúci o väzbe (predbežnej či vydávacej) v rámci konania o európskom zatýkacom rozkaze, v štádiu predbežného vyšetrovania (prvé štádium), v ktorom sa skúmajú dôvody a podmienky podania návrhu na vykonanie európskeho zatýkacieho rozkazu, pri rozhodovaní o väzbe skúma len splnenie zákonných podmienok relevantných pre rozhodnutie o väzbe

vyžiadanej osoby v zmysle zákona o EZR (v tomto prípade konkrétne § 16 ods. 1 zákona o EZR). Najvyšší súd sa v tejto súvislosti stotožňuje s názorom krajského súdu, že vyžiadanú osobu je potrebné vziať do vydávacej väzby, pričom krajský súd vo svojom rozhodnutí dostatočne zdôvodnil potrebu obmedzenia osobnej slobody vyžiadanej osoby inštitútom vydávacej väzby. S jeho závermi sa najvyšší súd stotožňuje a v ďalšom na ne odkazuje.

Najvyšší súd Slovenskej republiky nezistil dôvod pre zmenu prvostupňového uznesenia, preto sťažnosť vyžiadanej osoby M. I. A. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 7. novembra 2012

JUDr. Milan L i p o v s k ý , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová